







FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

51

PENTRU MOȘTENIRE

PARTEA ÎNTIA

CAPITOLUL XXXIV

Bătuse unsprezece cind Călimbescu se reîntorcea la Zăgan, unde îl aștepta masa. Era în dreptul hanului.

Cititorul nostru o să ne îngăduie ca să întrerupem o clipă firul povestirii noastre și să deschidem o parenteză spre a-i explica un fapt puțin important, dar de care e bine să aibă cunoștință.

După cum «abandonata» Calipso, nu se putea mîngia de plecarea lui Ulise, tot așa Balan nu se putea mîngia de plecarea lui Păsărică.

Nu mai era bun la nimic. La o vreme părăsi oile și luă drumul Ploieștilor.

Se duse drept la pensionatul lui Păsărică. El mai fusese acolo, atunci cînd băiatul fu dus pentru întia dată la școală.

Ajuns acolo, Balan găsiind poarta închisă și ziduri mari, căută să-și facă intrare. Grădina pensionatului era împrejmuită cu scinduri. Balan roase și desgrădina o ulucă, își făcu intrare și dete fuga la stăpînul său.

Păsărică se juca prin curte. Cînd își văzu pe lăjosul său tovarăș de la cîmp, începu să plîngă. Cîinele fu dat afară. El se reîntorse. Descoperindu-se spîrtura, fu repede as-tupată.

Balan făcea ocolul curții, urlînd de ție se sfîșia inima. Păsărică nu-și mai putea găsi odihnă. Într-o noapte își făcu planul. În zori, se sculă, eși binișor afară și sări peste ziduri lingă Balan, care începu să sară de bucurie.

A doua zi se constată fuga, după cum spunea și depeșa pe care Stoica o dăduse lui Călimbescu.

— A plecat? Noaptea! Chiar în noaptea cîrmii, zise Călimbescu. Iacă ceva foarte ciudat, zău așa!

Nu cum va Păsărică să fie?... Ei! Ași! Cu neputință! E neghiobie ceea ce spuseși, Stoico!

cum ziseși, c'am ciudată fuga lui Păsărică, chiar în noaptea cîrmii! Trei băeți cari se jucau prin apropiere, se opriseră din jocul lor și se uita cu teamă la «oamenii stăpînirii.»

— Ce este? zise Călimbescu întorcîndu-se. — Domnule!

— Ce este? zise Călimbescu întorcîndu-se. — Ce este? zise Călimbescu întorcîndu-se.

— Uite, ăla! răspunse copilul care vorbea, arătînd un băețas bălan, plin de sîfală. Spune, Tachița. De ce ție frică.

Copilul Tachița, întrebă, spuse că dimineața, trecînd prin pădurea din marginea satului, întîlnise pe Păsărică.

El se ducea la Loloiasca, unde vrea să se bage cioban. — Era singur? întrebă Călimbescu.

— Da! răspunse Tachița. Dar era Balan, cu el. — Atunci de ce zici că era singur, nerodule? întrebă cu asprime Călimbescu. În fața dreptății trebuie să spun adevărul și numai adevărul.

Tu cînd ești cu altul, ești singur, prostule? De ce minți? — N'am vrut să minț, sărut mina! In-gină copilul.

Dar fiind-că Balan nu era copil ca el și... — Ei și? întrepruse Călimbescu. Om sau copil, el nu era singur, fiind-că Balan ăla era cu el.

Copiii începură să rîză cu hohot, văzînd că Balan era confundat cu un om. — Necăjit de această lipsă de respect, Călimbescu ridică mina cu un gest alt de amenințător, în cît copiii se grăbiră să o ia la fugă.

Dar Călimbescu tot avu vreme să pue mina pe martor. Cîntănînd din dinți, tremurînd de spaimă, Tachița începu să plîngă.

Călimbescu vru să-l potolească, dar o luă rău. — N'ai nici o teamă, pungașule! zise el cu o voce de ție băga în boale.

Răspunde cînd te întreb. — Ce făcea omul ăla, Balan, cu Păsărică?... — Ei sunt tot-d-a-una împreună. Dar Balan nu e...

— Ah! Ah! întrepruse judecătorul. Zici că sunt tot-d-a-una la o-paltă? — Da! Ca să păzească oile. Dar Balan nu e copilul...

— Bine! mi-ai spus-o deja. Nu-î un copil. Dar cum îl cheamă pe Balan ăla?... — Nu știu... știu numai Balan... și-alfi!

In sat, cum îi zice? — Știu numai Balan! Așa-î se zice meroș. Călimbescu dete din umeri.

— Dar dobitoșul mai sunt și țărani! știa cu părerele lor, murmură dinsul. Se deprînd cu ele și pe urmă uită numele. Cum să-î alți?

— Și uitîndu-se încrunțat la Tachița, îi zise cu o voce care înțeleni de tot pe bietul copil.

— Aseculă bine ce-ți vorbesc. Zici că ai văzut azi dimineața pe Păsărică cu numitul... cu supranumitul Balan?

— Ești sigur? — Da! da... d-le judecător. — Bine! urmă Călimbescu, mai blînd. Nu mai plînge.

Dacă ai spus adevărul, n'ai să te temîde nimic. Dar dacă m'ai fi înșelal, o să vezi!

Pină atunci, hai ia-o la pas! E lesne de închipuî cu cîtă grabă copilul ascultă de această grațioasă invitare.

(Va urma)

Const. G. Ghirgii

Inginer S'A MUTAT ÎN 25, Strada Antim, 25. Biurul: Șoseaua Mihai Bravul, No. 1.

BAIA REGALA. Palatul Eforiei. — BULEVARDUL ELISABETA. Se aduce la cunoștința Onor. Public...

Societatea anonimă a hirtiiilor Abadie din Franța. Cu mari sacrificii și în urma unei analize foarte scrupuloase a tutunurilor românești...

AVIS IMPORTANT. Aduc la cunoștința onor. public din Capitală și provincie că am mutat fabricele mele de: Umbrele, Corsete și Cravate...

M. KOHAN Galați și Brăila. DEPOSITUL CUȚITELOR DE PĂINE, DE TORTE, DE CARNE, etc. etc. „THE CHOISSY KNIFE CO. DIN AMERICA”...

AVIS. In urma groaznicel catastrofe din strada Jean Goujon, in Paris, unde sute de persoane, din familiile cele mai mari din Franța...

AVIS. Se caută asociații pentru exploatarea petrolifere; siguranța garantată. Doritorii de a se asocia la această întreprindere...

CEL MAI BUN ÎNTRE VINURILE DE QUINQUINA este QUINIUM LABARRAQUE. APROBAT de ACADEMIA de MEDICINA din PARIS.

VICTOR LUPESCU. BIURU TECHNIC Inginer BIURU TECHNIC. BUCUREȘTI. — BULEVARDUL CAROL I, No 14 bis. MORI sistematice, FABRICI de spirit, cherestele...

PRIMA INDUSTRIE DE ACID CARBONIC LICHID FĂRĂ VITRIOL. Lipsit de ori-ce inconvenient, atît sanitare cît și tehnice.

CAUSELE. PENTRU CARI SE CERĂTOARELE - LEGĂTOARE DEERING-PONY. Sunt preferabile celorlalte sisteme. SECERĂTORILE SIMPLE DEERING IDEAL.

Aducem prin presenta la cunoștința publică, că pentru a putea satisface mai bine cerințele clientelei noastre, zilnic crescînde, ne-am decis a mări în mod simțitor DEPOSITELE NOASTRE DE ȘTOFE și POSTĂVURI de LANA. GRÜN & Comp. Depositarii de Postav și Stofe de Lână 16, Strada Lipscani, 16.